

תשובה: אין קשר
 וזמא צ' קולאט נפאט וליאט (קולאט אלע קסט
 סעטת קמ' אלע, סעטת)

בס"ד. ש"פ קרת, מבה"ח תמוז ה'תשד"מ. הנתת התי' בלתי מוגה

ועבר תלוי הוא וגו'. וידוע הדייק בזה ^עמה ועבר תלוי התי' הוא, ודקאוורה חיבה הוא מליחתי, והי' לו קומר ועבר תלוי התי' את עבודת אוהי מועד גו'. ומביא ע"ז כ"ק אדמו"ר הצי"צ במאמר ד"ה זה, משבת מברכין תמוז שנת תקפ"ץ [נדפס באוה"ח במדברט שיצא לאור לפני שבת זו], דבזוהר (פ' קרח דף קעה), פירש פסוק זה בכמה אופנים ומכילין, אך שע"י תלויים, נשלים הפנס, ממה דלא אתבריאן ^{גופנים} ושדן כו'. וכדאיאת בזוהר שם, שביום הששי פבריאה נבראו גם השדים (החיצונים), אלא שלא הספיק הקב"ה כביכור פברוא רק נשמורתו ופלא את הנופים, עד שנתקדש יום השבת, ופלא נבראוי, ואשתאר עלמא כמה דאתפנים בו', ע"י שבאו תלויים שעונים הוא העבודה ככו השמאף, דמזה נמשך גם בלע"ז בענין הגבורה ודע"ז שהם החיצונים, וכיון שהתלויים פעלו שפירמות בעבודת קו השמאף, נמשך [וכמבואר בהמשך המאמר שם, שזוהר ע"ד, מה שאר"ז 65', שבריאן העולם היחה באופן דרוח צפונה אינה מסובבת, היינו שבחי' ^{תצפון} (השמאף) לא ילי' בשלימות בשנת הבריאה, והשלם אז"כ]. ומדייק בזה במאמר שם, ודצ"ר דהביק, מה הי' זה פנס בעולם, ממה שלא הי' שלימות לחיצונים, אדרבה כשאין שלימות לחיצונים, יש יותר שלימות בקדושה, וכמאר"ז 65' ע"פ אמלאה החרכת לא נחמלאה צור אלא מחורבנה שפי ירושלים, ועד"ז כשזה קם זה נופף, כמ"ש: ולואם מלאום יאמץ, וא"כ מהו החסרון בזה, שלא הושלמו גופות החיצונים, ומהו המעשה בעבודת תלויים, שע"י ידם דוקא, נשפמה בריאה גופות החיצונים.

ולרבה"ז 8' זה יש פהקדים החיפה ביאור בפצות ענין עבדת תלויים ששרשן מבה"ח הגבורה והשמאף. דהנה, הונח העבודה בבחי' גבורות, הוא בבחי' תעלאה מלמטה פמעלה בבחי' אש שלמטה. אמנם אופן העבודה הקבונה, שענינה תעלאה מלמטה למעלה, הנה האש וכן בעבודה הקבונה, באופן כזה, שע"י ידה יומשך בחי' אש מז שלימותה, ויהי צרכה להיות באופן כזה, שע"י ידה יומשך בחי' אש מז השמים. והנה כדי שהתעלאה חתי' באופן כזה, שתביא ציד המשכה, צריך צנחנה כח מיוחדת שתומשך בעבודה זו לפני כן. וזהו ענין לא פאעל פפעות הכהנים בלויים. והכהנים עינים הוא המשכה מלמעלה למטה, רבתי א"י.

- 1) משהו יי, כג. 2) ככר ל' (ברוקלין, תשד"ט) ע' א'חמא ואילך. וראה גם שם ע' א'חמנו. באורי חזוהר (לאומ"ר האפנצי) צד, ד ואילך. 3) ראה גם אבות ס"ה פ"י, ח"א י, א. מו, ב. א. קעה, ח"ב קנב, ב. ועוד. 4) ע' א'חמסו. 5) ראה ב"ב כה, ב. 6) פורשי תולדות כה, כג. מגילה ו, א. 7) א'חמאל כו, ב. 8) תולדות שם. 9) ראה תולדות שם. 10) ראה ב"ב כה, ב. ועוד.

קטח קרוב הי' פכס קוראיו

שממנו נמצאו כפ הונמצאים (ככתחלה ספר הרמב"ם), שיהי' בגלוי בעיה"ז החתוה, שכו יהי' עיקר שכינה ודירה לו ית'. ועד שגופיו האלקות יחדו צמרי במצאות העולם, וכמ"ש כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים 66 (כנסיוס הרמב"ם), שיהי' כמו כברואם שבים הקשורים תמיד עם מקורם 66, וכמבואר בגמ' שזו משר עץ אופן הקשר דיישראף וחורה. ובקרוכ ממש יקויים מ"ש ונגלה ככוד ה' וראו כפ כשר יחדיו גו', בעולם קטן זה האדום 68 ובעולם כפשוט, והיתה זה' המוכונה 69 בקרב כפ יושבי תב, ויקויים מ"ש 70 או אהפור אר עמים שפה ברורה לקרוא כופס בשם ה' לעבדו שכס אחד, בגאולה האמיתית והשלימה, במהרה בימינו ממש.

*

- 65) ישע"י א, ט. 66) ראה שער האמונה פנ"ד ואילך. ד"ה וזהו חרפ"ז.
- 67) ברכות סא, ב. 68) תחומא פקורי ג. וכ"מ. 69) עובדי בסמו. 70) צפני ג, ט.

הנתת התי' בלתי מוגה

היתה בריאת החיצונים עם הגופים שלהם לא ה' אפשר תקנים ולתעלותם קדושה.

אמנם צאחרי מ"ח, כשכספה הנוירה דעיונינים לא ירדו קמטה כ"י¹³, או נחחדש ענין זה שתתמטבת שע"י גבורות יש לה כ"ים ועוד ואת ויתר עץ כן, שאפשר לתפך גם בחי' ה'ע"י¹⁴, ויש בזה המערה והענין, ויחרון האור מתוך החושך, ויחרון החכמה מז המכרות¹⁴. וזהו הודלש בעבורת הצויים, שעצרת התעלה שיהם, היא באופן כזה, שממשיכים את"כ קמטה באופן של קיום, דירה בחחחחחחחח ועד שמהפכים גם דכרים דע"י¹⁵. ובוה ויכל, גם, מה שענין זה נעשה ע"י הצויים דוקא, אף שעבורת הגבורה דקדושה כבר היתה שפני¹⁶, וכנודע שיצחק אבינו ה' בבחי' גבורה דקדושה. כי מכיון שיצחק ה' לפני מ"ח לא ה' ככוחו לתפך החיצונים, וענין זה נחחדש אחר מ"ח. בעבורת הצויים דוקא.

וזהו ועבר הצוי הוא דעבורת הצויים, היא באופן שהם טפנים אף הכהנים (שהרי זה נאמר אחרי הכתוב ויפיו אפיר ושרתה), ולכן בכוחם פהמשיך בחי' הוא שהוא לשון נסתר, עצמא דאתכסא, צמוד עצמא דאתגליא. והיינו, שהם לא רק מעלים בחי' עצמא דאתגליא בעצמא דאתכסא, אלא ממשכינם עצמא דאתכסא בעצמא דאתגליא, ועד שענין זה נמשך בבחי' גלוי ובכ"ים. וזהו מה שעבורת הצויים היא בשררה ובזמרה, ענין השמחה, שהו מורה גם עץ ענין הגלוי. וע"י עושים שבחי' הוא יתגלה בבחי' זה, שהוא לשון גלוי. מראה באצבעו ואומר זהו¹⁵, ויתירה מזו, ב"פ זה, כפי שיהי, הגלוי דלעמדי כבוה, שאז יאמר ב"פ זהו¹⁶.

וזהו גלוי זה דלעמדי יומשר ע"י מעשינו ועבודתינו במשך שיה אפני ענין דהיה עצמא¹⁷ בככר, ובפרט צאחרי מ"ח ונפרטי ונפרטי¹⁸ בב' אפנים ימות המשיח¹⁸. ומה גם בעקבתא דמשיחא ולעקבתא דמשיחא, דע"י עבודה הנ"ל, וזכרים צניפוי ב"פ זה, שזה יהי' בגאולה האמיתית והשיימה, ע"י דוד מלכא משיחא. בעגרא דידך, קמטה מעשרה טפחים, ובשמחה ובטוב צבכ.

13 ראה תחומא וראו סו. ועוד. 14 ראה קהלת ב. יג. וראה ספר תריקים-תב"ד ערך אור ביחס לחושך ע' הקעה ואילך. 15 ראה פרש"י בשלה סו. ב. ועוד. 16 ראה גמ' ופרש"י סוף תענית. 17 ראה ר"ה לא, א. ושי"ג. 18 ראה סנהדרין זו, א.

הגתת הית' בלתי מוגה

כהו איש החסד והאהבה. וכיון שהכהנים פועלים בצויים, הנה מזה נמשך את"כ, שעבורת התעלה דלצויים, תביא צירי המשכה ממצערה. וזהו מ"ש¹⁰: ויפיו אפיר ושרתה, שהצויים הם טפנים אף הכהנים. ומטעם זה נאמר ענין זה, אחר טענת קרח וביטוליה, כי קרח רצה לאתפא שמאלא בימינא, קהגביר הגבורות עץ החסידים, וכאן נחחדש היפך הדבר שהצויים הם טפנים ככהנים, והכהנים משפיעים בהם. ובעבורת האדם הנה בכלציות ענין החפשה הוא העצאה ממצערה צמעה, אבל במרטיה, רק התמלחת היא באופן דהעצאה, בעבורת פסודי¹¹ וברכות ק"ש וק"ש, אבץ שציימות התפלה היא תפלת העמידה שענינה הוא בחי' המשכה, בחי' שוב. כנודע, משום ששיימות ההעצאה היא רק כשיש המשכה עץ ידה. וענין זה נפעץ בעבורת החפשה, ע"י הקדמת בחי' עבודת הכהנים כו'.

וזהו כדי שהמשכה שפאחרי ההעצאה החי' כדבעי ובה קיימא, (וכנ"ס שתכלית הכוונה של ההעצאה היא, שתהי' עץ ידה המשכה) צריך שיהיו כלים קלפם את ההמשכה. דאם אופן ההמשכה קמטה ה' רק באורות כלים כ"ים לא ה' זה אחיה כלל, כי האורות הם כטבע העץ, קמקורם. ודוקא ע"י שממשיכים אותם בכלים או ההמשכה יש ית קיום.

וזהו זה צעומת זה עשה האפיקוס¹², וכשם שבקדושה, יש בחי' המשכה שע"י בחי' הגבורות, שהיא בלי כלים, שאז אינה כדבעי ואינה בת קיימא, ויש בחי' המשכה דגבורה בבחי' אורות בכלים שאז יש זה קיום ע"י יש (ע"י צמזומים ומסכים ופרסאות, כדי שיהי' ענין של בחי' חפשיית) גם בפע"י¹³. ויש אופן שהמשכה בגבורות דפע"י (החיצונים) היא בבחי' אורות כלים, שאז ההמשכה אינה בשיימות, ויש אופן דהמשכה בשיימות שיש לא רק נשמות (אורות) אלא גם גופים (כלים).

וזהו בחחחחחח החריאה נבראו החיצונים בלי גופים (כלים). וכיון שכן הוא בפע"י, מוכן שגם בקדושה ה' המשכה שע"י בחי' הגבורות באופן דאורות כלים, שאז זהו קיום. והיינו משום שהמשכה שע"י בחי' הגבורות לא היתה בשיימות. וזהו גם הטעם, שגם בחיצונים (כשדים) היתה בריאה נשמות כלל גופים, כל כשם שלא ה' אפשר דהמשך הגלוי דע"י ההעצאה דגבורה קמטה כשם בשיימות, ע"י לא ה' או הכה דהפך את הפע"י קדושה, ואפיו

10 פרשתנו יח, ב. וראה בב"י אור"ח פרשתנו ע' תשיח-חשב. ועוד. 11 ראה אור"ח שבתות 2. וראה בב"י לקי"ח סוכות עח, ד ואילך. ועוד. 12 קהלת ז, י.

הגתת הית' בלתי מוגה

27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100